

Alte Drucke

Gouden Trompet Blasende Alarm, Alarm, ten Oordeel

Andrews, John

Amsterdam, 1636

Bewys

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-134538

Hoe dat Godt de Heere straft
in zyn gerechtigheyt , den
onboetvaerdighen Sondaer
nae dit leven eeuwelijck.

Hoe sware schrickelijcke
Hoordeelen dat oock God
de Heere in dit leven over den
menschen kinderen laet gaen/
so zijn die doch maer beginse-
len der smerte/ ende is het lij-
den van dese Werelt geensins
te wegen/ met het gene hier na
den Onboetvaerdigen Son-
daer weder varē sal/inde Hel-
le/inde diepe wijde kuyl/ daer
des houdts en des vpers de
volhepdt is / den welcken de
adem des Heeren sal aensteec-
ken als een swebel-stroom/
altwaer

alwaer is weeninge der ooge/
knerffinghe der Tanden / een
wyer dat altoos byant / en een
Worm die altijt knaeght / een
uyterste duyfternisse / een uyt-
terste smaetheydt ende schan-
de / een blijvende thoozn / een
wegh-werpinge van des Hee-
ren aengesicht / een ontberinge
van alle goet / een staet die ten
uytersten desolaet is / ende een
t' samen-knoopinghe van alle
miserien : Want gelijck alle
Wateren loopen nae de Zee/
soo ontmoeten malkanderen
alle pijnen ende Tormenten /
alle plagen ende straffen in de
Helle. Daer en duyrt het niet
een korte tijdt / noch oock
alleen een langhduyzighe
tijdt : Maer 't is daer begin-

fel sonder eynde / de Worm en
sterft daer niet / 't vper en wort
daer niet upt-gebluscht. 't Is
een eeuwigh vper / Mat. 25.
Een eeuwige doot / daer inne
de Godtloose altijt sullen ster-
ven sonder nimmermeer ghe-
storven te zijn / en alsulcke be-
nautheyt hebben eben als ee-
ne die gestadich in doots noo-
dē leyt / sy soecke daer de doot /
en de doot die bliet / sy begees-
ren daer te sterbē / en kunnen
der nimmermeer toe-komen :
alle Zanden aen den Oever
der Zee / op malkanderen ge-
hoopt zijnde / en kunnen daer
de minste minute des tijds
niet upt maken. Als de godt-
loose daer dupsent : tien dups-
sent / hondert dupsent / eenige
men doe

melioenen duyfenden Jaren
sullen getoymenteert zijn / soo
sal het t' elcke reyse wesen /
noch en is het geen eynde / en-
de noch en ist geen eynde / het
zijn maer beginselen der
smerte.

Ist niet om te verwonde-
ren dat wy menschē hier niet
meer op en dencken ? Dit ons
selfs niet meer te gemoete voe-
ren ende geen meerder afkeer
hebben van de sonde / om de-
welcke dit lijden comt over de
kinderen der ongehoorſaeni-
heyt ? wat ghy doet daer be-
denckt 'teynde in / ende ghy en
sult nimmermeer quaet doen.

Vrage. Maer pemant sou

E 6

denc

dencken / is het niet wat te
 strenge geprocedeert / dat God
 de Heere de sonde die tijdelijck
 is / in een oogenblick somtijts
 begaen wort / met de eeuwige
 doot ende een onepndigh lij-
 den straft ?

Antw. In geenerley wijse:
 maer de Heere bethoont oock
 daer inne een aller-heylighste
 Gerechtigheyt / en deser recht-
 beerdigheyt Gods / dat hy de
 sonden / die tijdelijck begaen
 sijn eeuwelijck straft / sijn on-
 der anderen dese redenen.

I.

Om dat de Persoon daer
 de sonde tegen begaen wort /
 is van een Onepndigh wesen /
 ende onepndige weerdicheyt /
 ver-

vereyfchende eē eeuwige ende
de Onepndige straffe : want
sonde is overtredinge van de
Wet / Ende de Wetgever is
God / daerom David sept / Ps.
51. 6. aenspreckende Godt de
Heere : Aen u alleen heb ick
gesondicht ende quaet voor u
gedaen.

II.

Om dat soo lange de oor-
saeck duert / moet oock het ef-
fect dueren / soo lange de schult
duert / moet oock de straffe du-
ren : maer de sonde blijft al-
tijt / en de schult duert altoos.

III.

Om dat de sondaer geson-
dicht heeft / met een gestadige
wille / 3^{yn} hebben / sept een Out-
Vader / sonder eynde willen
leven /

leven/op datse hadden mogen
sonder epnde sondigen.

I D.

Om dat de goddeloose selfs
int midden van de straffe son-
digen/ gelijk men leest Apoc.
26. 9. Dat de menschen bran-
dende niet groote hitte / laste-
ren de name Gods/die macht
over dese plagen heeft.

Eeuwelijck/soo sal God de
Hrere de onboetveerdige son-
daers straffen/ende daerom of
wel de wraecke des Heeren
haer in dit leven terstont niet
aen en grijpt/soo en hebbense
haer daer over gheen impuni-
teydt / of hoope van onghe-
strafte te sullen blijven / in
te beelden / noch de reden om
seggen/

seggen / Wy prijse de verach-
ters, want de goddeloose ne-
men toe, sy versoecken Godt,
en het gact hen alles wel uyt.
Want siet, daer komt een dagh
dieder bernen sal als eenen O-
ven : daer sullen alle verachters
en goddelose stroo syn, enden
tockomstighen dagh des Hee-
ren false acnsteecken, spreeckt
de Heere Sebaoth, ende sal hen
noch Wortel, noch Telghe la-
ten, Malch. 3 : 4.

F I N I S.

L E Y-